

Бумеранџ

*Белџија има све ѿредисѿозиције да
кроз 100 ѿгодина буде исламска земља*

Исламизација Европе се нагло одвија. Либерална законодавства земаља ЕУ, које су се надале јефтиној радној снази, омогућила су нешто сасвим друго у односу на оно, што се очекивало. Снага, која долази са Истока, не жели да се адаптира.

И политички покрети, који легално јачају у Европи, све више траже од обичних муслимана да се боре за боља места под европским сунцем. То је формирање нове револуционарне класе, коју Европа још није видела, а чија опасност може да превазиђе најмрачније прогнозе. Прва је на реду Белгија. Данас у региону главног града Брисела већ има 23 одсто муслимана. Арапски језик називају матерњим 17,6 одсто Бриселаца, слободно им влада око 20, при томе од 3 до 5 одсто говоре САМО на њему. И то, ти људи више нису странци, они су добили држављанство, али не желе да постану Белгијанци. Нису они туђинци у туђој земљи. Баш обрнуто, земљу они сматрају својом, а Белгијанце туђинцима.

Раст становништва међу мигрантима, који су се одомаћили и стекли држављанство, неколико пута превазилази

темпо наталитета државотворних Белгијанаца. Перспектива је очигледна.

Одавно није више безбедна шетња кроз центар Брисела – стари трг Гранд Плас, где све одише историјом, сваки камен одражава сјајну културну баштину те земље. Многе куће су затворене – староседеоци су одавно отишли одавде. Ситни ловови делују просто и грубо. Они могу да вам одузму новчаник наспред улице, опсују пролазника или излете иза ћошка возећи кола, замало оборивши пролазнике. Авај, некада мила, тиха Белгија с њеним домаћим пивом, тихим бриселским улицама – више не постоји... Брисел је постао бедем муслиманских имиграната. Њихове заједнице се налазе и на северу главног града, и на западу, а чак и у центру града. У условима упадљивог социјалног раслојавања друштва – током последњих 15 година јаз између сиромаша и богаташа се повећао 20-струко – ситуација још више забрињава.

Западни лидери су озбиљно забринути не само због лавинске исламизације Европе, већ и политизације муслиманских заједница, које почињу да

улазе у месне изборне органе, како се десило у Белгији. У Немачкој, Француској, Белгији све више говоре да имигранти морају да се више адаптирају према земљи, у којој живе. Пре неколико година је Француска добила битку за свој световни идентитет, забранивши ношење исламских марама на јавним местима. Међутим, муслимани се не предају, те већ траже уношење својих религиозних празника у национални календар.

Крајем протекле године странка под изразитим називом “Ислам” ушла је у органе месне самоуправе три белгијске комуне – Андерлехт, Моленбек и Брисел. Њени лидери не крију коначни циљ: да учине Белгију шаријатском земљом. Они су потпуно сигурни да ће то кроз сто година постати реалност. Ево што каже комунални саветник Андерлехта Редуан Анрух у свом интервјуу белгијском ТВ каналу.

“Да, такав је наш циљ, али данас имамо други прилаз. Ми ћемо деловати благо да не би иритирали људе, објашњавати им, какве су предности исламских закона, затим ће бити сасвим природно да ћемо постићи стварање исламске државе, зашто не?”

Белгија као исламска земља – то се чини лидеру странке “Ислам” сасвим природним. А како стоје ствари са за сада још 75% грађана, који су стасали на другим традицијама, те прихватили туђинце захваљујући тој својој европској, либералној традицији? Од њих ће направити муслимане. Благо, не иритирајући.

Идуће године странка “Ислам” ће истакнути кандидате за регионалне изборе, док Редуан Анрух у међувремену почиње да благо објашњава не-

разумним Белгијанцима да неће моћи да мимоиђу шаријат.

“Ја сам, свакако, за шаријат. То је ипак исламски закон. Свакако, нам предстоји борба, можда ће она трајати деценијама, чак сто година, није важно, ми то желимо.”

Први “скромни” кораци у исламизацији Белгије су већ зацртани: халална храна у свим установама, нерадни дани у време религиозних празника и, разуме се, муслиманске мараме у школама. Међу другим тачкама програма белгијске странке “Ислам” је увођење смртне казне, дозвола дечијих бракова и забрана развода. Вероватно, то је перспектива будућих пар деценија, на прилазима стварању шаријатске Белгије. Мора да се истакне да се подршка културног идентитета муслимана одржава на нивоу државе. Управо она спонзорише изградњу бројних џамија (узгред речено, само у Брабанту их има пет), школа и пружа финансијску подршку породицама имиграната.

Док се Рубенс, Бројгел и Метерлинк још нису преврнули у својим гробовима, муслимани, који не желе да постану Европљани, уверено корачају ка светлој шаријатској будућности Европе.

Шта ипак морају да раде Европљани? Како да заштите себе, своју културу, своје право на идентитет? Зашто се политичари и даље играју либерализма, угрожавајући стару Европу, која више никада неће бити пређашња. Промислите, у најтолерантнијој земљи Европе – Шведској – агресивне организоване исламске банде отворено нападају Јевреје, и то тако, да полиција признаје: бежите, ми не можемо да вас заштитимо. Само у Малмеу је неколико јеврејских породица било приморано да напусте своје куће и пређу у Израел.